

[Knud Jespersen.]

første i 1957, da man begyndte at indføre de mange ekstraordinære afskrivningsregler. Som bekendt har vi skarpt fordømt disse ekstraordinære afskrivningsbestemmelser, fordi de begunstiger en hel række virksomheder, og det har jo også ført til opblomstring af revisorers, advokaters og juristers virksomhed som aldrig før på disse områder.

Almindelige mennesker kan ikke få nogen glæde af disse ekstraordinære afskrivningsregler, men de må betale den skat, som selskaberne herved unddrager sig. Det drejer sig i år om 400 mill. kr., der unddrages beskatning alene gennem loven om investeringsfonds, og så kommer regeringen og vil forhøje denne usmagelige afskrivningsform fra 20 til 25 pct. eller med 170 mill. kr. svarende til 70 millioner skattekrone.

I 1957 fremhævede man som noget godt ved forslaget, at det bidrog til samfundskonomisk bedre investeringer i erhvervslivet, fordi investeringsfonds ville formindske tilskyndelsen til at købe ind af rent skattemæssige hensyn, men udviklingen siden 1957 har vist det stik modsatte: investeringslovene har været medvirkende til at fremskynde de skattemæssige spekulationer, som befolkningen med rette har vendt sig imod.

Hvis man imødekommer regeringens lovforslag, vil man yderligere klassedele den byrdefordeling, der i forvejen er så skæv, man vil yderligere skærpe modsætningerne mellem de rige og de ufornuende i Danmark. Det er ganske givet, at hvis regeringen skal øge skattetrykket hos lønmodtagerne med hver eneste af de 70 mill. kr., som alene dette forslag tilsigter at give storkapitalen i skattelettelser — og de 70 mill. kr. er et lavt skøn — så indebærer det en ekstra forøgelse af det utålelige skattepres, som ligger på lønmodtagerne.

Vi vil også nævne som en detalje i denne forbindelse, at det ser ud til, at kommunerne unddrages de 20 mill. kr. af de skønnede 70 mill. kr., som forslaget skulle give i tabt provenu. Hermed er man med til yderligere at begrænse kommunernes selvstyre.

Vi kan som sagt under ingen omstændigheder godtage dette forslag. Vi vender os imod ekstraordinære afskrivningsbestem-

melser og må stemme imod det forslag, der her foreligger.

Flygaard (DR):

På retsforbundets vegne kan jeg sige, at vi kan stemme for det foreliggende lovforslag. Vi synes, det er et udmærket forslag i en situation med et stærkt stigende prisniveau; herved løser man til en vis grad problemet omkring afskrivning efter genanskaffelsesprincippet.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til forslaget.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg takker de ordførere der har givet tilslutning til forslaget. Jeg kan vel nok være lidt forbavset over, at nogle af ordførerne har vendt sig imod det, da man jo er enig om, at forudsætningen for, at vi kan klare vor økonomiske udvikling her i landet, er, at man kan udbygge industrierhvervene og i det hele taget eksport erhvervene. Dette forslag er et led heri. Ved at give mulighed for denne større opsparring, som jo i virkeligheden er en forlods afskrivning, giver man erhvervene mulighed for at disponere sikrere og friere med hensyn til deres investeringer både på kort og på længere sigt.

Jeg er noget forbavset over hr. Camres udtalelser. Jeg hæftede mig naturligvis ved, at man ikke fra socialdemokratiet ønsker at gå ind i en stykkevis ordning af de skattemæssige problemer. Jeg skal have det i erindring, når vi senere på dagen skal behandle forslag, som man har fremsat fra socialdemokratiet side.

Men jeg håber, udvalgsbehandlingen vil vise, at der trods alt her i salen vil være et flertal for at gennemføre forslaget; jeg vil betragte det som både fornuftigt og hensigtsmæssigt over for erhvervslivet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.